

Arrest

nr. 251 726 van 26 maart 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 7 december 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 november 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 februari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. BOHLALA *loco* advocaat E. MASSIN en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Kameroense nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Betwa etnie. U bent geboren op X 1987 in Douala, Regio Littoral. In 2002 wordt uw vader, die werkt als douanebeambte, overgeplaatst naar Ekok, Regio Zuid-West. Het hele gezin verhuist mee naar Ekok. U woont gedurende 8 jaar in Ekok. Op 23-jarige leeftijd verhuist u naar Mamfe, Regio Zuid-West, om zelf werk te zoeken. In Mamfe werkte u als chauffeur en als autowasser. In het jaar 2017 verblijft u zo'n 4 maanden in Kimbong terwijl u er werkt in de landbouw. Daarna keert u terug naar Mamfe. U bent ongehuwd en heeft één kind.

Uw woning in Mamfe wordt enkele malen bezocht door soldaten van het Kameroense leger. De eerste maal is op 25 februari 2017. Zowel u als uw broer zijn in huis wanneer drie soldaten binnenvallen. U

geraakt slaags met een van de soldaten. Tijdens dit gevecht gaat het wapen van de soldaat af, waardoor één van de soldaat gewond raakt. Zelf verliest u het bewustzijn door uw verwondingen. Wanneer buurtbewoners op het lawaai afkomen, vluchten de soldaten. U wordt naar het ziekenhuis gebracht, waar u na enkele uren wakker wordt. Na een week verlaat u het ziekenhuis omdat u de kosten voor uw verblijf niet langer kan betalen.

Wanneer u thuis aankomt, spreekt P., een buurman u aan. Hij vertelt u dat de soldaten u nog aan het zoeken zijn omdat één van de soldaten verwond raakte tijdens het gevecht. P. brengt u onder in de bossen rond Mamfe, waar u enkele maanden verblijft. Tijdens deze maanden, is P. uw enige contact met de bewoonde wereld. P. vertelt u dat de soldaten nog enkele keren bij uw woning geweest zijn om u te zoeken.

Op 25 maart 2017 verlaat u Kameroen. U reist via Nigeria, Niger, Algerije, Marokko, Spanje en Frankrijk naar België, waar u op 6 oktober 2018 aankomt. U dient in België een verzoek tot internationale bescherming in op 16 oktober 2018.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u een foto van een litteken neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier, stel ik vast dat ik u het statuut van vluchteling niet kan toekennen.

U verklaart voor het CGVS dat u niet kan terugkeren naar Kameroen omdat u tijdens een gevecht een soldaat verwondde en u om deze reden gezocht wordt (notities van het persoonlijk onderhoud dd. 22/09/2020 (verder notities CGVS), p. 22-23).

Voor het CGVS verklaart u dat het gevecht met de soldaat in uw woonst in **Mamfe** plaats vond (notities CGVS, p. 22-24) op 25 februari 2017. U verklaart eveneens dat u **4 jaar in Mamfe** woonde nadat u er op 23-jarige leeftijd ging wonen (notities CGVS, p. 4) nadat u 8 jaar in Ekok gewoond heeft. Aangezien u op 19 juli 1987 geboren bent (notities CGVS, p. 3), betekent dit dat u in 2010-2011 in Mamfe ging wonen. U verklaart verder dat u Kameroen verlaten heeft op **25 maart 2017** (notities CGVS, p. 12). Voor de DVZ verklaarde u echter de laatste **6 maanden voor uw vertrek uit Kameroen in Kimbong** verbleven te hebben (Verklaring DVZ, vraag 10). Daarvoor verbleef u in Douala, maar maakt u hoegenaamd geen melding van een verblijf gedurende meerdere jaren in Ekok of Mamfe. Voor de DVZ verklaarde u verder Kameroen in **oktober 2017** verlaten te hebben (Verklaring DVZ, p. 13). Uit uw verklaringen voor de DVZ blijkt dat u **tot ongeveer april 2017 in Douala** verbleef. U legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af over uw woon- en verblijfplaatsen in Kameroen en het moment dat u Kameroen verlaten heeft. Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen dienaangaande, verklaart u aanvankelijk dat u niet gevraagd werd naar uw verblijfplaatsen zoals dit gebeurde tijdens het onderhoud voor het CGVS (notities CGVS, p. 4-5). Later tijdens het onderhoud u nogmaals gewezen op uw tegenstrijdige verklaringen aangaande uw woon- en verblijfplaatsen, verklaart u dat u verteld werd dat u toen niet alles mocht vertellen (notities CGVS, p. 33). Echter, bij aanvang van het onderhoud voor het CGVS gevraagd of u voor de DVZ in het kort alle elementen kon aanhalen die ertoe geleid hebben dat u Kameroen verlaten heeft, verklaart u dat u dat wel kon (notities CGVS, p. 3). De plaats waar u woonde toen soldaten uw woning binnenvielen, kan hoegenaamd niet een detail in uw asielrelaas genoemd worden. Bovendien **blijkt uit uw verklaringen voor het CGVS niet dat u de laatste paar maanden voor uw vertrek uit Kameroen in Kimbong verbleef, maar verborg u zich op een plek die tussen Mamfe en Akwaya bevindt** (notities CGVS, p. 30). Uit de beschikbare informatie blijkt bovendien dat Kimbong niet tussen Mamfe en Akwaya gelegen is (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Uw tegenstrijdige en inconsistente verklaringen aangaande uw woon- en verblijfplaatsen in Kameroen tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen reeds op voorhand aan.

Voor het CGVS verklaart u dat u door buren naar het **ziekenhuis** gebracht werd nadat u gevochten had met een soldaat (notities CGVS, p. 22-23). U verklaart verder dat u gedurende een week opgenomen werd in het Mamfe General Hospital (notities CGVS, p. 26-27). Gevraagd of u de week van uw ziekenhuisopname contact had met iemand, noemt u enkel uw vriend **P.** Echter, uit uw verklaringen blijkt dat u ook met uw **broer** (S.A.) gesproken heeft toen u nog in het ziekenhuis verbleef (notities CGVS, p. 31). De doorleefdheid van uw verklaringen aangaande een ziekenhuisopname wordt hierdoor grondig aangetast. **Verder blijkt uit uw verklaringen voor de DVZ hoegenaamd niet dat u na de aanval op uw woning gedurende een week opgenomen werd in een ziekenhuis**, want u keerde de dag na de aanval terug naar uw woning en zag toen dat uw huis afgebrand was (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). U maakt het niet aannemelijk dat u na een gevecht met een soldaat opgenomen werd in ziekenhuis.

Bovendien verwondert het uitermate dat de soldaten u wel blijven zoeken na het betreffende gevecht (notities CGVS, p. 23 + p. 28 + p. 31), maar dat nergens uit uw verklaringen blijkt dat zij u in het ziekenhuis zochten, hoewel u daar een week werd opgenomen. Uw verklaring dat ze (de soldaten) aan de buren vroegen waar u heengegaan was voor uw behandeling (notities CGVS, p. 22) wijst er nochtans op dat de soldaten wisten dat u gewond was.

Het is daarenboven **niet aannemelijk dat u er niet aan zou denken om uw familie te contacteren** nadat u het ziekenhuis verlaten heeft (notities CGVS, p. 29) om op die manier een oplossing te zoeken voor uw situatie. Uw verklaringen dat u er niet aan dacht om uw familie te contacteren omdat u alleen P. zag, dat u hen niet kon bellen omdat u geld nodig had om naar Nigeria te gaan, dan wel dat ze u niet konden komen opzoeken omdat u zich verborg, zijn niet afdoende te meer daar uw familie u misschien had kunnen helpen met het inzamelen van geld opdat u uit uw penibele situatie kon geraken.

U verklaart dat u niet wist dat uw broer (S.A.) ontsnapt was en dat u pas **in België via Facebook** gezien heeft dat uw broer nog leefde (notities CGVS, p. 23). Later tijdens het onderhoud verklaart u echter dat u **in Nigeria was toen u uw broer contacteerde** en vernam dat hij in Mfuni was (notities CGVS, p. 31). U legt tegenstrijdige verklaringen af over wanneer u opnieuw contact had met uw broer S.A. nadat u Kameroen verliet.

Verder verklaart u dat u na uw vertrek uit Kameroen geen contact meer had met P., o.m. omdat hij **geen facebook** heeft (notities CGVS, p. 29). Echter, **uw broer had zo'n 3 maanden voor het onderhoud voor het CGVS wel nog contact met P. via Facebook** (notities CGVS, p. 31-32). Gevraagd wanneer uw broer u dit zei, verklaart u dat hij u **dit 4-5 maanden geleden** verklaarde. U attent gemaakt op uw inconsistente verklaringen, past u uw verklaringen eenvoudigweg aan. U legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af over het feit of P. al dan niet een profiel op Facebook heeft.

U verklaart eveneens dat P. aan uw broer vertelde dat ze u ook in Douala aan het zoeken zijn (notities CGVS, p. 31), maar **niemand van uw familieleden in Douala heeft u ooit verteld dat zij daar zelf iets van merkten** (notities CGVS, p. 19-20 + p. 32). U maakt het niet aannemelijk dat u in Douala gezocht wordt door de autoriteiten.

Er wordt eveneens opgemerkt dat er ook ernstig getwijfeld kan worden aan uw (recente) herkomst uit Mamfe, Regio Zuid-West. Zoals hierboven reeds werd aangehaald, legt u tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af aangaande uw woon- en verblijfplaatsen in Kameroen (zie supra). Bovendien kent u de naam van de provincie of de regio waarin Mamfe gelegen is niet (notities CGVS, p. 5). Gevraagd in welke richting van Mamfe Buea gelegen is, verklaart u dat het in het noordwesten ligt (notities CGVS, p. 7). U plaatst de stad Kumba eveneens in het noordwesten van Mamfe (notities CGVS, p. 9). Uit beschikbare informatie blijkt echter dat zowel Kumba als Buea ten zuiden van Mamfe gelegen zijn (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Het is bovendien niet aannemelijk dat u als chauffeur naar Kumba gaat, maar dat u Kumba aanvankelijk niet situeert op de weg naar Buea. Bovendien verklaart u dat Manyemen op de weg naar Bamenda gelegen is, maar dat de weg splitst in Mfuni (notities CGVS, p. 6). Uit beschikbare informatie blijkt echter niet dat Mfuni gelegen is op de weg naar Bamenda, maar aan de tegenovergestelde kant van Mamfe (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Het is niet aannemelijk dat u als chauffeur deze plaatsen niet correct kan situeren t.o.v. uw beweerdelijke woonplaats. Dit tast de geloofwaardigheid van de door u geopperde problemen met soldaten van het Kameroense leger nog verder aan.

In het kader van uw verzoek tot internationale bescherming legt u een foto van een litteken op uw hoofd neer. Tijdens het onderhoud werd gevraagd om dit litteken door een arts te laten attesteren (notities

CGVS, p. 27 + p. 35), wat u nalaat te doen. De foto van dit litteken gaat echter niet gepaard met geloofwaardige verklaringen en kan het voorgaande niet wijzigen.

Gelet op het voorgaande maakt u het niet aannemelijk dat u voor uw vertrek uit Kameroen problemen had met de autoriteiten van uw land van herkomst.

Er dient nog te worden opgemerkt dat u voor de DVZ verklaarde biseksueel te zijn (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5) en dat dit niet aanvaard wordt in Kameroen. U legt omtrent uw geaardheid echter geen verklaringen af voor het CGVS. Tijdens het onderhoud voor het CGVS kreeg u meermaals de mogelijkheid om enige verklaringen omtrent uw biseksuele geaardheid af te leggen (notities CGVS, p. 22-23 + p. 33-34), wat u naliët te doen. Bijgevolg kan er worden besloten dat u dienaangaande geen vrees (meer) heeft bij terugkeer naar Kameroen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit bepaalde zones in Engelstalig Kameroen krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie **COI Focus “Cameroun. Situation sécuritaire liée au conflit anglophone.”** dd. 16 oktober 2020 (update), beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun_situation_securitaire_liee_au_conflit_anglophone_20201016.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> en **COI Focus “Cameroun. La crise anglophone. Situation des anglophones.”** dd. 15 mei 2019) blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde “Engelstalige crisis”. Het gaat hierbij echter om **een gelokaliseerd conflict** dat zich in hoofdzaak beperkt tot de Engelstalige regio's North West en South West. Uit de informatie blijkt duidelijk dat er fundamentele verschillen tussen de veiligheidssituatie in Franstalig Kameroen en deze in Engelstalig Kameroen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in Douala waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Niettegenstaande het conflict een grote impact heeft op de bewegingsvrijheid van de bewoners van de Engelstalige zone van het land, onder meer door de ghost town operaties en de vele check points van zowel de Kameroense autoriteiten als van de separatisten, blijkt evenwel dat het mogelijk is om zich van de Engelstalige naar de Franstalige regio van het land te verplaatsen. Bovendien is de Franstalige regio van Kameroen bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de veiligheidssituatie in **de Franstalige regio** van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio, met uitzondering van een paar geïsoleerde incidenten, niet getroffen wordt door het geweld gelieerd aan de Engelstalige crisis. Uit de informatie blijkt duidelijk dat het geweld naar aanleiding van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte thans erg beperkt is, en niet algemeen verspreid, zodat er niet kan gesteld worden dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreigingen.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt dan ook niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van

herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Verder blijkt uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat talrijke Engelstaligen toevlucht zoeken tot de Franstalige regio's. Ze worden er opgevangen door Engelstalige families die reeds lange tijd in Franstalig Kameroen zijn gevestigd, door kerken en traditionele chefs, door Franstalige Kameroeners, ... Er zijn echter ook ontheemden die genoodzaakt zijn op straat te leven. De grootschalige verplaatsingen van de bevolking uit Engelstalig Kameroen brengt een grote druk teweeg op de Franstalige zone, die onder andere heeft geleid tot de ontwikkeling van prostitutie en een groot aanbod aan goedkope werkrachten in de Franstalige steden. Vele Engelstalige ontheemden leven er in precaire omstandigheden. Niettegenstaande de identiteitscontroles en razzia's uitgaande van de autoriteiten in vergelijking meer de Engelstaligen viseren en het aantal razzia's is gestegen, is over het algemeen de veiligheid van Engelstaligen gegarandeerd in Franstalig Kameroen. Uit het geheel van de informatie blijkt nog steeds dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn. Met uitzondering van een aantal geïsoleerde gevallen, worden de Engelstaligen bovendien niet gediscrimineerd door de Franstalige bevolking.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Franstalig Kameroen, meer bepaald in Douala. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u echter redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in Douala vestigt.

Zo blijkt uit uw verklaringen dat u **geboren bent in Douala en daar gewoond heeft** tot uw 12 jaar (notities CGVS, p. 3-4), dan wel tot op 30-jarige leeftijd (Verklaring DVZ), **zowel uw ouders als uw broers en zussen in Douala verblijven** (notities CGVS, p. 17-19), dat zowel **uw broer B.S. als uw zus C. er als leerkracht tewerkgesteld zijn**, u de **Franse taal beheerst** (notities CGVS, p. 13 + Verklaring Betreffende Procedure), u een **eigen winkel** had (Verklaring DVZ, vraag 12), u **als chauffeur gewerkt** heeft (notities CGVS, p. 4). **Uit bovenstaande verklaringen blijkt dan ook dat u wel degelijk over een netwerk beschikt in Franstalig Kameroen. Rekening houdende met uw profiel kan dan ook niet ingezien worden waarom u zich niet in het Franstalige gedeelte zou kunnen vestigen en u haalt hiertoe ook geen gegronde redenen aan.** Gevraagd of u zich in Douala kan vestigen, antwoordt u ontkennend (notities CGVS, p. 23). Gevraagd naar de reden waarom u daar niet kan gaan wonen, verklaart u dat u er niet kan gaan wonen omdat het (uw probleem) iets is wat met de autoriteiten te maken heeft en de persoon met wie u gevochten heeft iemand van het leger is. Er kan in dit kader worden opgemerkt dat de door u aangehaalde vervolgingsfeiten als ongeloofwaardig werden bestempeld. U haalt geen andere redenen aan waarom u niet kan terugkeren naar Kameroen en u zich niet in het Franstalig landsgedeelte zou kunnen vestigen. Voor de volledigheid wordt nog opgemerkt dat uit objectieve informatie blijkt dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier).

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in Douala in Franstalig Kameroen over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker voert in een eerste middel een schending aan van "van artikel 1A, §2, van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, artikels 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/17 en 62 van de Vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer

bepaald, het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikels 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna "EVRM").

Verzoeker stelt te behoren tot "een specifieke sociale groep, biseksuelen". Hij stelt vast "dat de verwerende partij deze aangelegenheid niet heeft besproken in haar beslissing" terwijl "het een fundamenteel punt is in het relaas van verzoeker" en "zijn biseksualiteit niet worden getwijfelde door de verwerende partij". Hij geeft een theoretische uiteenzetting over het begrip "sociale groep". Volgens verzoeker "moet Uw Raad de risico's evalueren voor verzoeker om vervolgingen in de zin van de Conventie van Genève te ondergaan, als biseksueel in Kameroen, rekening houdend op de algemene situatie van biseksueel in Kameroen". Hij wijst op "objectieve bronnen [die] bevestigen dat LGBT gemeenschap in Kameroen vaak zware mishandelingen ondergaan aan de hand van de bevolking zowel als van de politie, vanaf arrestatie, foltering en dood tot stigmatisatie en sociale afkeuring". Verschillende objectieve en recente bronnen stellen "dat LGBT gemeenschap leiden in Kameroen gearresteerd, mishandeld en gediscrimineerd worden, en dat ze geen bescherming van de overheden kunnen verkrijgen". Uit deze informatie blijkt "dat de gevangenisstraf wel uitgeoefend wordt, wat volgens het Europees Hof, als vervolging beschouwt moet worden en de toekenning van internationale bescherming rechtvaardigt". Hij stelt nog: "Zoals hierboven uitgelegd, worden LGBT gemeenschap leiden in Kameroen tot al deze verschillende maatregelen geconfronteerd. Bijkomend de gevangenisstraf en boete, zijn ze zowel tot fysiek geweld als tegen psychologisch geweld blootgesteld, door de Ugandese burgers zowel als door de politie."

Hij voegt toe: "Bovendien, de problemen die verzoeker met de soldaten had, zijn een andere reed voor verzoeker in het geval van terugkeer naar Kameroen om bang zijn.". Hij gaat in op het voordeel van de twijfel en meent dat verweerder niet aantoonbaar "dat verzoekster, in geval van een terugkeer naar Uganda, geen risico loopt het slachtoffer te zijn van zulke bedreigingen en vervolgingen". Hij stelt dat "in Kameroen, soldaten veel schandalen [hadden] deze laatste jaren" en hij citeert uit "Human right Watch, in een pers artikel van 23/09/2020, [dat] sprak over de veroordeling van Kameroense soldaten die burgers werden gedood".

Verzoeker geeft een theoretische bespreking van de subsidiaire bescherming en besluit "dat verzoeker een reëel risico tot ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2 a), b) van de vreemdelingenwet".

2.2. In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van "artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; Artikel 62 van de vreemdelingenwet; Algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, de redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel".

Waar de bestreden beslissingen tegenstrijdigheden opmerkt in verzoekers verklaringen betreffende zijn woon- en verblijfplaatsen, "denkt" verzoeker dat zijn relaas consistent is: "Hij woonde in verschillende plaatsen tijdens zijn leef in Kameroen. Zoals hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud gespecificeerde, woonde hij gedurende acht jaren met zijn broers in Ekok en studeerde daar, één jaar in Mamfe en verliet deze stad wanneer hij zijn job verloor, bleef hij zes maanden in Kimbong, en tenslotte terugkeerde hij naar Ekok voordat zijn vertrek van Kameroen.". Volgens hem zijn "de klein fouten op datums en op de locatie van Kameroen steden als Kimbong en Mamfe dat verzoeker deed, niet genoeg om zijn relaas te twijfelen". Hij vindt "de beoordeling van het CGVS te streng op dit punt". Betreffende zijn verblijf in het ziekenhuis, heeft verzoeker "niks ander aan te zeggen": "Hij passeerde alleen 1 week in het ziekenhuis. P. en zijn broer S.A. waren de enigen personen met wie verzoeker over zijn vlucht sprak.". Hij stelt dat hij S.A. waarschuwde "toen hij in Nigeria was, ongeveer 1 maand na zijn vertrek", maar dat "de andere leden van zijn familie niet bewust [waren] van problemen die verzoeker met soldaten had". Hij legt uit dat P. hem naar het ziekenhuis bracht en dat dit de reden is "waarvoor de soldaten niet wisten waar verzoeker te vinden". Verzoeker geeft aan dat hij "de GSM nummer van P. [verloor] en zoals hij geen Facebook of sociaal netwerk heeft, hebben ze geen manier om te communiceren". Hij benadrukt dat het P. was "die aan verzoeker broer zei dat soldaten hem aan het zoeken zijn in Douala". Hij meent dat "het CGVS verzoeker niet verantwoordelijk [kan] houden voor informatie die misschien valse worden zijn". Ten slotte klaagt verzoeker aan dat "verwerende partij niks [zei] over de biseksualiteit van verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud terwijl we eerder het zagen, had de LGBT-gemeenschap veel problemen in Kameroen".

2.3. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker de stukken 3 tot en met 8 over homofobie in Kameroen en de stukken 9 tot en met 11 over misdaden van Kameroense soldaten.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

4. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Kameroen omwille van problemen met soldaten.

De Raad hecht echter geen geloof aan het asielrelaas van verzoeker, gezien:

- hij deze problemen geheel onvermeld liet bij de Dienst Vreemdelingenzaken, daar een hele andere vluchtreden aanhaalde, met name zijn bisexualiteit en *"de revolutie, geleid door de Ami mensen"*, en hij zelfs uitdrukkelijk ontkende ooit (andere) problemen te hebben gehad met de autoriteiten (vragenlijst DVZ, vraag 3.5, 3.7);
- zijn inconsistente verklaringen over zijn verblijfplaatsen in Kameroen (verklaring DVZ, vraag 10; notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities), p. 3-5, 12, 22-24) en het feit dat hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken nergens melding maakte van enig verblijf in Mamfe, hoewel de beweerde problemen zich nochtans daar zouden hebben afgespeeld;
- zijn (recente) herkomst uit Mamfe, regio Zuid-West, verder wordt ondermijnd door zijn gebrekkige kennis over deze regio, die des te frappanter is gezien verzoeker er jarenlang als chauffeur zou gewerkt zou hebben (notities, p. 4-5);
- hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken liet optekenen dat hij Kameroen verlaten had in oktober 2017, maar hij op het Commissariaat-generaal vertelde dat dit al in maart 2017 was (notities, p. 12);
- zijn wisselende verklaringen over zijn verblijf in het ziekenhuis en zijn contacten met vrienden en familie (notities, p. 22-23, 26-27, 29-32);
- het niet aannemelijk is dat de soldaten hem beweerdelijk steeds zijn blijven zoeken, maar dat ze hierbij nalieten om verzoeker op te zoeken in het ziekenhuis waar hij een week werd opgenomen, hoewel ze wisten dat hij gewond was (notities, p. 22);
- het evenmin geloofwaardig is dat de soldaten hem vervolgens dan wel in Douala zijn gaan zoeken (*"Mensen in Mamfe zeggen hier dat hij naar Douala gegaan is. Dat is de laatste info dat hij kreeg*

van mensen en dat ze me nog in Douala aan het zoeken zijn.”; notities, p. 31), maar dat zijn familie hier nog niks van gemerkt heeft (notities, p. 19-20, 32).

6. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het louter bevestigen van één versie van de feiten, het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen, het louter tegenspreken van de vaststellingen in de bestreden beslissing en het maken van persoonlijke vergoelijkingsen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen. Zijn verwijzingen naar artikels over misdaden van soldaten (stukken 9 tot en met 11) kunnen evenmin zijn eigen persoonlijke problemen aantonen.

In het verzoekschrift stelt verzoeker te behoren tot “*een specifieke sociale groep, biseksuelen*”. De Raad merkt op dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat hij in Kameroen een vriendje had en hij in 2016 betrappt werd, waarna de politie hem wilde arresteren. Verzoeker repte echter met geen woord over zijn biseksuele geaardheid op het Commissariaat-generaal.

Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd “*dat de verwerende partij deze aangelegenheid niet heeft besproken in haar beslissing*”, kan de Raad enkel vaststellen dat verzoeker meermaals de kans kreeg om andere problemen aan te brengen dan die met de soldaten, alsook om nog elementen aan zijn relaas toe te voegen (“*Wat vrees je dat er gaat gebeuren indien je terugkeert naar Kameroen? [...] Vertel me eerst in enkele woorden om welke reden je dat vreest. Daarna kan je mij dat in detail uitleggen en zullen we daar onze tijd voor nemen. [...] Zijn er nog andere redenen waarom je gearresteerd zal worden? [...] Dan mag je mij nu zo volledig mogelijk vertellen welke problemen je in Kameroen ondervonden hebt en wat de aanleiding was voor je vertrek uit Kameroen. Het is belangrijk dat je mij alles in detail uitlegt, zodat ik een volledig zicht krijg op de redenen die je hebt om je land te verlaten. Probeer dit zo chronologisch mogelijk te doen. Neem je tijd, en als je klaar bent, vertel je maar. [...] Wil je daar nog iets aan toevoegen? [...] Is er nog een andere reden dat je niet naar Kameroen kan gaan? [...] Voor DVZ heb je ook helemaal geen problemen met de autoriteiten aangehaald? Je hebt een heel ander probleem aangehaald wat zich in Douala afspeelde. [...] Waarom geef je twee verschillende verhalen? [...] Je hebt bij DVZ toch wel een ander verhaal verteld. [...] Naast problemen met het leger haalde je daar andere problemen aan. [...] Vandaag heb je wel alles verteld over de redenen van je vertrek uit Kameroen? [...] Wilt u nog iets vragen of toevoegen? [...] Wil je nog iets anders toevoegen?”; notities, p. 22-23, 31-34). Verzoeker liet echter steeds na om aan te geven dat hij ten aanzien van Kameroen een vrees koestert omwille van zijn biseksuele geaardheid. Dit doet dan ook afbreuk aan de bewering dat “*het een fundamenteel punt is in het relaas van verzoeker*”.*

De verwijzingen in het verzoekschrift naar informatie inzake de LGBT gemeenschap in Kameroen betreffen de algemene situatie in het land van herkomst, maar volstaan niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond. Verzoeker bracht tijdens zijn persoonlijk onderhoud echter geen vrees aan omwille van zijn seksuele geaardheid.

Evenmin kan uit zijn overige verklaringen worden afgeleid dat hij omwille van zijn biseksualiteit systematische en ingrijpende problemen kende waardoor zijn fundamentele mensenrechten werden aangetast en het leven in zijn land ondraaglijk werd. Zo volgt uit zijn verklaringen dat verzoeker naar school is gegaan (notities, p. 5, 15), voetbal speelde in een ploeg en hiermee deelnam aan een competitie (notities, p. 5, 16), naar de kerk ging (notities, p. 5, 13-14), ook meedeed aan activiteiten van de kerk zoals optredens en dopen (notities, p. 14), rondhing met vrienden (notities, p. 9), leerde autorijden en hiervoor ook naar een rijkschool ging (notities, p. 17), verschillende jobs uitoefende (notities, p. 5, 12), een identiteitskaart had (notities, p. 13) en vele keren goederen vanuit Nigeria naar Kameroen bracht (notities, p. 10).

7. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde stukken zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

8. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

9. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

10. Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt daarnaast dat er in bepaalde zones in Engelstalig Kameroen een binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Kameroen wordt momenteel getroffen door de "Engelstalige crisis", *in casu* een gelokaliseerd conflict dat zich in hoofdzaak beperkt tot de Engelstalige regio's North West en South West. Immers blijkt uit de informatie duidelijk dat er fundamentele verschillen tussen de veiligheidssituatie in Franstalig Kameroen en deze in Engelstalig Kameroen.

Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er geen behoefte aan bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Bij de beoordeling of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade loopt, of toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in een deel van het land van herkomst, wordt rekening gehouden met de algemene omstandigheden in dat deel van het land en met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

In casu kan verzoeker zich vestigen in zijn geboortestreek, Douala, Franstalig Kameroen, waar hij over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Wat de veiligheidssituatie in de Franstalige regio betreft, dient te worden vastgesteld dat het conflict naar aanleiding van de Engelstalige crisis zich sinds de zomer van 2018 heeft uitgebreid naar andere delen van Kameroen, maar dit slechts in geringe mate. Uit de informatie blijkt duidelijk dat het geweld naar aanleiding van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte thans eerder beperkt is, niet algemeen verspreid, noch dermate willekeurig dat er kan gesteld worden dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreigingen.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt dan ook niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Verder blijkt uit de informatie dat talrijke Engelstaligen toevlucht zoeken tot de Franstalige regio's. De grootschalige verplaatsingen van de bevolking uit Engelstalig Kameroen brengt een grote druk teweeg op de Franstalige zone. Niettegenstaande de identiteitscontroles en razzia's uitgaande van de autoriteiten in vergelijking meer de Engelstaligen viseren en het aantal razzia's is gestegen, is over het algemeen de veiligheid van Engelstaligen gegarandeerd in Franstalig Kameroen. Uit het geheel van de informatie blijkt dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn. Met uitzondering van een aantal geïsoleerde gevallen, worden de Engelstaligen bovendien niet gediscrimineerd door de Franstalige bevolking.

De Raad stelt vast dat verzoeker geboren is in Douala en daar gewoond heeft tot zijn 12 jaar (notities, p. 3-4), dan wel tot op 30-jarige leeftijd (verklaring DVZ, vraag 10), zowel zijn ouders als zijn broers en zussen in Douala verblijven (notities, p. 17-19), zowel zijn broer B.S. als zijn zus C. er als leerkracht tewerkgesteld zijn, hij de Franse taal beheerst (notities, p. 13), hij een eigen winkel had (verklaring DVZ, vraag 12) en hij ook andere jobs heeft uitgeoefend, waaronder chauffeur en landbouwer (notities, p. 4-5, 12). Uit bovenstaande verklaringen blijkt dan ook dat hij over een netwerk beschikt in Franstalig Kameroen. Verzoeker gaf tijdens het persoonlijk onderhoud weliswaar aan dat hij zich niet zou kunnen

vestigen in Douala omwille van zijn probleem met de soldaten (notities, p. 23), maar dat werd reeds hierboven ongeloofwaardig bevonden.

Bijgevolg, gelet op verzoekers persoonlijke omstandigheden en zijn familiaal netwerk in Douala, samengenomen met het feit dat hij ook voldoende initiatiefrijk is om naar Europa te reizen en zich aldaar in een vreemde gemeenschap te vestigen, is de Raad van oordeel dat het voor verzoeker mogelijk is zich in Douala te vestigen.

11. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig maart tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS